

Brenda Froyen

Met illustraties van Marloes De Vries

INHOUD

- 9 TOEN WIFI ER NOG NIET WAS
- 13 TOEN WIFI ER NOG STEEDS NIET WAS
- 17 TOEN WIFI NOG OP DIARREE leek
- 21 TOEN WIFI ONS-KOOS
- 28 TOEN WIFI ZIJN NAAM KREEG
- 33 TOEN WIFI naar BELGIË GESMOKKELD WERD
- 39 TOEN WIFI BELGISCH MOEST leren
- 43 TOEN WIFI BELG WERD
- 47 TOEN WIFI nog BINNEN PLASTE
- 53 TOEN WIFI in de CARAVAN SLIEP MAAR EIGENLIJK NIET
- 58 TOEN WIFI JEZUS OPAT
- 62 TOEN WIFI niet WILDE ZWEMMEN
- 66 TOEN WIFI niet MEER naar SCHOOL MOCHT
- 70 TOEN WIFI ER WAS om ONS te TROOSTEN
- 75 TOEN WIFI de RUZIE OPLOSTE
- 79 TOEN WIFI een GELDWOLF WAS
- 84 TOEN WIFI naar de EFTELING GING, maar NIET ECHT!
- 88 TOEN WIFI ZIJN HAAR WEGGAF aan de BUREN
- 92 TOEN WIFI het HUISWERK OPAT
- 96 TOEN WIFI een BEDELAAR WERD
- 101 TOEN WIFI naar de BMX GING
- 106 TOEN WIFI een BOODSCHAP ACHTERLIET VOOR de JUF
- 110 TOEN WIFI een UITGEBREID DINER KREEG VOOR ZIJN VERJAARDAG
- 114 TOEN WIFI EEN BH aan de BURGEMEESTER GAF
- 118 TOEN WIFI een JAAR BIJ ONS WAS

TOEN WIFI ER NOG NIET WAS

Ik ben Zen.

‘Zen’ betekent rust, zegt mijn mama. Daarom kreeg ik die naam.

Mama en papa wilden wel wat rust, na mijn twee broers. Maar toen kwam ik. Nog een broer.

Zen dus. Mijn naam is Zen, maar ik ben niet zo zen. ‘We hadden je beter Storm genoemd’, zegt papa soms.

Mijn twee broers heten Jip en Lom. Hun naam betekent niks. Lom is tien, Jip is twaalf. Ik ben acht. Samen is dat dertig.

Dit boek gaat over ons. Over mijn broers en mij, maar vooral over onze hond Wifi. Hoewel we in een boek staan, zijn we echt. Heel veel mensen en dieren in boeken zijn niet echt. Die zijn gemaakt van letters en woorden en bestaan alleen in je hoofd. Maar wij bestaan in dit boek en in het echt, en op Instagram, en op TikTok, want daar is Wifi

wereldberoemd. Of ja, nu nog niet, maar hij gaat het wel worden nadat je dit boek gelezen hebt.

Voor we Wifi hadden, wisten we nog niet dat hij Wifi zou heten. We wisten ook niet dat het een hij was. We wisten alleen dat we erg graag een hond wilden. Een echte hond.

Vroeger hadden we ook al een hond, Rex. Die is elf jaar geworden, maar eigenlijk 77 jaar. Zo werkt dat bij honden, je moet de leeftijd altijd maal zeven doen. Ik weet niet waarom dat is, en waarom niet maal zes of zo. Ik denk dat het bedacht is door een juf die wilde dat haar leerlingen de tafel van zeven zouden oefenen. Iedereen weet dat de tafel van zeven de moeilijkste is. (En die van één en tien de makkelijkste.)

Toen Rex doodging, waren we allemaal heel verdrietig en moesten we hard huilen. We hebben het heel even geprobeerd zonder hond, maar het ging niet zo goed. Papa zei dat het huis niet eens

zoveel schoner was zonder hond. Dan konden we maar beter weer een hond nemen, zodat we die de schuld konden geven van alle rommel.

Het was best moeilijk om te beslissen welk soort hond we wilden. Er mocht wel wat pit in zitten. En dus stelde papa een husky voor. Husky's zijn een soort sneeuwhonden. Ze hebben blauwe ogen. Jip zag een husky wel zitten. Hij heeft als enige van de familie ook blauwe ogen.

Mama vond een sneuwhond niet zo verstandig. 'Met de klimaatopwarming en zo', zei ze. Toen knipperde Lom drie keer met zijn ogen naar mij en naar Jip. Dat doet hij altijd als hij een dringende bijeenkomst van de broerenbond wil. Op zijn kamer – Lom heeft de grootste kamer van ons allemaal – nam hij ons in vertrouwen. Eerst keek hij nog even snel naar de deur. Jip had zoals altijd de stoel ertegen gezet. Dit mochten mama en papa zeker niet horen.

'Broers', opende hij de vergadering. 'In geen geval mogen we voor de husky gaan.' We snaptten niet waarom, tot hij het helder uitlegde. 'Als we een husky nemen, zullen we ervoor moeten zorgen dat er vaak sneeuw valt. Met die klimaatopwarming gebeurt dat niet meer vaak. Jullie weten dat we samen met mama en papa al heel wat dingen

doen om de klimaatopwarming tegen te gaan. Het is niet voor niets dat we zo weinig vlees eten. Als die husky, die sneeuw hond, komt...' Lom liet een ijzingwekkende stilte vallen. '... dan zou het wel eens kunnen dat we de wekelijkse worst met stampot helemaal kunnen vergeten.' Hij keek ons indringend aan. 'Nog meer groenten, nog meer konijneneten.'

Jip en ik keken elkaar aan. Ik zag paniek in Jips ogen. Lom had gelijk. In geen geval mocht er een husky komen!

Froyen, Brenda
Een jaar met Wifi

© 2021 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Brenda Froyen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok
www.brendafroyen.be

Illustraties, omslagontwerp en handletteren: © Marloes De Vries
Vormgeving binnenwerk: Sandra Kok
Trefwoorden: humor, hond

D/2021/0034/181
ISBN 978 90 02 27394 0
NUR 283

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.